

'Net als Bodrum is Symi dé plek om je op te doffen en langs de mooie winkels te flaneren, om daarna het nachtleven in te duiken.'

trouwens 'repeat visitors'. Eentje ging al 25 keer mee, vertelt Loes. Er zijn ook opvallend veel singles die meevaren, zeilen is dan ook een geweldige manier om in een aangenaam kader nieuwe mensen te leren kennen!

Sponzeneiland

Na de lunch keren we terug naar Bodrum voor een check out bij de havenmeester. Vanaf morgen zeilen we immers in Griekse wateren en zal ook de Griekse vlag gehesen worden. We overnachten in Ada Bogoz om de volgende ochtend vroeg koers te zetten naar Kalymnos, het 'sponzeneiland'. Het is een van de onbekendere broertjes van Kos en Rhodos, maar minstens zo interessant. Het eiland is al sinds prehistorische tijden bevolkt en je vindt er overblijfselen terug van Hellenistische, Byzantijnse en Romeinse tijden. De bevolking leeft er van de natuurlijke sponzen die op grote dieptes uit de Egeïsche Zee worden opgedoken. De Naviga legt aan in het levendige havenstadje Pothia, die wij te voet verkennen. In een lokale kafenion maken we kennis met Roussos, die ons niet alleen op een onvervalste Griekse koffie trakteert, maar tevens onze toekomst wil lezen in het koffiedrab. Dankzij ons zeilschip zijn we ook snel van iets te opdringerige Grieken af. Als de zon ondergaat, meren we een paar kilometer verder oostwaarts aan in Rina, de haven van Vathi. Deze vallei is ingesloten door natuurlijke fjorden. In Rina, het kleine haventje, wordt in Popi's, één van de havencafé's tot diep in de nacht feestgevierd, waarbij de retsina rijkelijk vloeit en een paar dorpelingen ons de sirtaki leren dansen. Dit is Griekenland zoals uit de film Mama Mia! en wij voelen ons heel even Meryl Streep. De volgende ochtend is er ineens een flinke bries opge-

stoken en het gezicht van kapitein Hakan staat een beetje zorgelijk als hij de passagiers bijeen roept om samen op de zeekaart de route van de dag te bekijken. Ik heb gekozen voor een tocht langs de Dodekanesos-eilanden, die Griekse eilandengroep in de Egeïsche Zee die nog niet overspoeld worden door het massatoerisme. De vorige keer cruisten we langs de zuidelijke eilanden, deze keer langs de noordelijke, waarbij we een bezoek zullen brengen aan Kalymnos, Leros en Samos, maar ook de nodige stops inbouwen langs de maagdelijke Turkse kust. Het leuke van een zeilvakantie is dat je onbeperkt het anker uit kan gooien in de rustigste baaien, bij maagdelijke stranden en onbekendere kustplaatsjes.

Hij weet dat iedereen zijn zinnen heeft gezet op een bezoek aan de noordelijke Dodekanesos-eilanden, maar de weerspoorspelling doorkruist die plannen. Kapitein Hakan bekijkt de alternatieven. Democratisch besluiten we verder naar het zuiden te zeilen en ons meer op de Turkse kust te concentreren. Dat het met 8 beaufort of meer niet écht relaxed zeilen is merken mijn vriendin en ik die ochtend. De boot scheert als een speer door het water, maar handdoeken en kussens beginnen weg te waaien en lachend bindt de kapitein ons voor de zekerheid met een stuk zeiltouw achter op het dek vast! Met dat we opnieuw aan de Turkse kust arriveren, gaat de wind liggen. Gümüşlük is een klein dorpje van waaruit ik de vorige keer mijn zeiltocht ben begonnen, maar dat ik verder nog niet ken. Het blijkt een heel charmante plaats, waar we enthousiast door de locals worden begroet en waar iedereen op de foto wil. Ik koop er in een mysterieus winkeltje dat wordt uitgebaat door een vrouw met knalrood haar een even rode variant van de boze

oog-steen, de Nazar. Dit blauwe glazen amulet weert het kwade af en wordt zowel door de Turken als de Grieken in huis ogehangen of ingemetseld in muren en vloeren. De Naviga heeft er uiteraard ook één boven het roer. Terug aan boord hoor ik dat de naam van het winkeltje in het Turks 'heks' betekent.

We blijven de komende dagen even aan de Turkse kust, en gooien het anker uit in een prachtige ruime baai die als Mersincik op de kaart staat. Ik zwem zo'n vijftig meter door het kristalheldere water naar het strand vol afgeronde keitjes en loop nieuwsgierig een afgebladderde geitenschuur binnen, waarvan de deur openstaat. Binnen staan een aantal blauwe vaten waar - naar ik vermoed - olijfolie in zit, en als ik de achterdeur van het bouwsel weer uitga, loop ik bijna een berg olijven omver. Een vrouw zit in typische Turkse oude-vrouwstijenu van lange grijsblauwe rok en schort, op de grond en kneust elke olijf met een platte steen om ze te onpitten. Ineens

Tip: Wie - vaak zeer goedkoop - met Transavia vanaf Schiphol naar Bodrum vliegt, vertrekt meestal op een onmogelijk vroeg uur. In dat geval is het handiger om de nacht tevoren op de luchthaven te logeren. Wij boekten een kamer in Hotel Mercure, in de terminal van Schiphol. Om hier te kunnen logeren moet je wél door de douane en mag je dus niet meer dan 100 ml aan vloeistoffen meenemen. www.hotelopschiphol.nl, mercure@hmshost.net, tel. 0031-206041339